

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 148/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Michalom Zálešákom, LL.M., advokátom, Heyrovského 14, Bratislava, proti postupu a uzneseniu Úradu inšpekčnej služby ČVS: UIS-305/0-OPOZ-2023 z 29. januára 2024 a postupu a uzneseniu Krajskej prokuratúry v Bratislave sp. zn. 4 Kn 5/24/1100 z 9. apríla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. júna 2024 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základných práv zaručených čl. 12 ods. 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv zaručených čl. 3, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Úradu inšpekčnej služby (ďalej len „úrad“), ako aj postupom a uznesením Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) označenými v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje uznesenie úradu a uznesenie krajskej prokuratúry zrušiť a vec vrátiť krajskej prokuratúre na ďalšie konanie. Súčasne žiada priznať mu finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ podal 31. októbra 2023 trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť príslušníci Policajného zboru na tom skutkovom základe, že 30. októbra 2023 za okolností špecifikovaných v uznesení úradu ho predviedli z hotela na obvodné oddelenie Policajného zboru Bratislava-Trnávka, kde jeden z príslušníkov sťažovateľa napadol a medzitým mu druhý príslušník vybral z vrečka mobilný telefón, ktorý vypoľ. Podľa tvrdenia sťažovateľa mu príslušníci následne sňali okuliare a vzali ho do kancelárie na podanie vysvetlenia k dôvodom,

pre ktoré sa zdržiaval v hoteli. V kancelárii mu mali začať nadávať, fyzicky ho napadnúť, pričom mali chcieť, aby podpísal nimi spísaný papier. Sťažovateľ mal podpísanie papiera odmietnuť, na čo mu príslušníci mali opäť nadávať a fyzicky ho atakovať, čím malo dôjsť k vzniku zranení, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s presnejšie nezistenou dobou liečenia.

3. Uznesením úradu bola vec sťažovateľa podľa § 197 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odovzdaná na disciplinárne konanie, pretože sa javilo, že v danom prípade nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť postihnutý disciplinárne. Proti uzneseniu úradu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola uznesením krajskej prokuratúry podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá. Následne sťažovateľ podal Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky žiadosť o preskúmanie uznesenia úradu a uznesenia krajskej prokuratúry podľa príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 11/2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom konaní (ďalej len „príkaz“). Generálna prokuratúra túto žiadosť odložila bez prijatia ďalších opatrení, čo sťažovateľovi notifikovala upovedomením č. k. IV/4 Gn 92/24/1000-5 z 24. mája 2024.

III.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že k zásahu do jeho práv došlo najskôr postupom po predvedení. Príslušníci Policajného zboru sťažovateľa bezdôvodne napadli, vybrali mu mobilný telefón, sňali mu okuliare a vzali ho do kancelárie, kde od neho požadovali vysvetlenie týkajúce sa jeho prítomnosti v hoteli. To sťažovateľ odmietol objasniť. Aj v kancelárii, kde príslušníci požadovali, aby sťažovateľ podpísal určitý dokument, boli voči sťažovateľovi použité vulgarity a fyzické násilie. Takéto zaobchádzanie bolo neodôvodnené a neprimerané, pričom sťažovateľ sa nachádzal v zraniteľnej situácii. Sťažovateľovej žiadosti o privolanie lekárskej služby nebolo vyhovené. Rýchla zdravotná pomoc, ktorá sťažovateľa odviezla do nemocnice, bola privolaná až neskôr. Výsledkom lekárskeho ošetrenia bola diagnóza akútna stresová porucha.

5. Zásahy do práv sťažovateľa sa spájajú aj s deficitmi vo vyšetrovaní zaobchádzania popísaného incidentu. Nie sú zrejmé dôvody, pre ktoré bol sťažovateľ predvedený, prečo si mal sňať okuliare a prečo mu bol odobratý mobilný telefón. Výsluch sťažovateľa nevyhnutný pre objasnenie skutku sa neuskutočnil. V konaní, v ktorom dochádzalo k prieskumom, neboli vykonané ani ďalšie sťažovateľom navrhnuté dôkazy. Dôkazy sa vykonávali len jedným smerom. Záver o sebaopoškodzovaní sťažovateľa je nepreskúmateľný, pretože na ten účel nebolo vykonané znalecké dokazovanie. Nebol skúmaný možný rasový motív konania príslušníkov Policajného zboru, keďže sťažovateľ je Róm. Úrad ako súčasť Policajného zboru nebol pri vedení vyšetrovania nezávislý ani nestranný. Sťažovateľ pritom podal trestné oznámenie práve na príslušníkov Policajného zboru. Na tieto námietky neboli zo strany úradu ani krajskej prokuratúry poskytnuté náležité odpovede.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd poskytuje v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný orgán verejnej moci (m. m. napr. III. ÚS 122/2024). Ústavný súd preto nemá právomoc preskúmať uznesenie úradu, keďže ho na sťažnosť sťažovateľa preskúmala krajská prokuratúra a na žiadosť sťažovateľa podľa príkazu aj generálna prokuratúra, ktoré poskytli ochranu základným právam a slobodám sťažovateľa. Obdobne nie je právomocou ústavného súdu podrobiť prieskumu ani uznesenie krajskej prokuratúry, ktoré na žiadosť sťažovateľa podľa príkazu preskúmala generálna prokuratúra, ktorá bola v obdobných intenciách vybavená oprávnením a povinnosťou poskytnúť ochranu právam sťažovateľa (m. m. III. ÚS 475/2024). V danej veci nevníkla pochybnosť, že by takúto žiadosť nebolo možné považovať za účinný prostriedok nápravy prípadného neprípustného zásahu do základných práv sťažovateľa vo veci konajúcimi orgánmi činnými v trestnom konaní. V konečnom dôsledku jej podanie samotným sťažovateľom signalizuje, že takýto prostriedok považoval za účinný (m. m. I. ÚS 86/2024). Z uvedeného dôvodu bola ústavná sťažnosť odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre deficit právomoci na jej prerokovanie.

8. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v tejto ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu